

HUNDSPALTEN

Ofta när man läser böcker och artiklar i tidningar så handlar det om olika problem man kan ha med sin hund. Vad som kan hända, har hänt, när man får sina problem.

I de allra flesta fall är det dessutom hundägaren som har åstadkommit detta fel.

Även om man får tips och råd hur man ska åtgärda dessa – så har man i alla fall en massa andra fel som man kanske vet om, men som man har svårt för att rätta till.

Oftast hundägaren ...

Visst är det lätt att som nybliven hundägare göra en massa "fel". Men även erfarna hundägare gör fel. Kanske inte samma som man gjorde med tidigare hundar. Men ändå fel. Saker som man med tiden tycker är jobbiga. Eller som man till en början inte tänker så mycket på men som hunden med framgång "smyger" sig till. Helt plötsligt upptäcker man att hunden fått (o)vanor som man alls inte uppskattar. Att det blir så, beror oftast på att man inte tänker på att varje hund är en individ. Som är alldeles speciell. Som inte tänker – gör lika som den/de tidigare hundarna gjort. Men som ändå skaffar sig fördelar. Det spelar ingen roll hur många andra hundar man haft, kanske till och med i samma ras. Så är den nya hunden ändå unik i sitt slag.

Arv och erfarenhet...

Det handlar också till stor del hur smart den nya hunden är, vad den har lärt av sin mamma, sin uppfödare, övriga hundar, innan den kom till de nya ägarna. Allt detta spelar stor roll i hur hunden är/kommer att bli. Dessutom kanske uppfödaren har haft vissa saker tillåtna som man själv aldrig skulle gå med på.

Även om man som hundägare tycker att man fostrat, ställt samma krav som man gjort tidigare och som då fungerat helt och hållet. Den nya hunden uppfattar helt enkelt inte saker och ting lika den som gamla gjort eller gjorde. Dessutom tror jag inte någon, klarar av att vara exakt likadan när det förflutit några år.

Gammal är klok...

Det som är allra svårast att förlika sig med, tror jag, är att man som regel har glömt hur jobbig och livliga valpar är. Man jämför gärna valpen med den tidigare hunden. Minns inte alls hur busig och besvärlig den var till en början. Man minns bara de sista åren, när den var gammal, trött och lugn. Med massor av livserfarenhet. Dessutom kände den gamla hunden sina ägare, utan och innan och var därför expert på hur ägarna reagerade på olika saker. Som dessutom lärt sig fullt och fast hur man bäst – manipulerar sina ägare att få som man vill...

Min förra hund...

Hur ofta har jag inte hört på valpkurser eller av hundägare som haft en hund tidigare;

- Så här besvärlig var aldrig vår tidigare hund. Den blev minsann rumsren och lärde sig allting jättesnabbt ..

Om det är ren glömska eller ren försköning det ska jag låta vara osagt men nog tror jag att det är svårt att riktigt exakt minns hur det var för några år sedan.

Problemhund- minnesvärd

Naturligtvis kommer man att tycka lika mycket om den nya hunden, med fel och brister. Med tiden då man lärt sig uppskatta dess särdrag.

Min egen erfarenhet är desto mer jobb man får lägga ner på en hund – desto kärare blir den.

Det är ju "problemhundarna" man aldrig glömmer, just på grund av att de var speciella på ett eller annat sätt. Medan de hundar som alltid bara "flöt" med och aldrig ställde till vare sig några problem eller något väsen, de tonar bort snabbare från minnet på något sätt.

Nästa vecka ska jag skriva mer om de hundar som är mer eller mindre problematiska men som man naturligtvis ska försöka jobba med så att de blir lättare att handskas med.

HUNDSPALTEN

Många hundägare anser sig ha problem med sin hund. Problemen är av skiftande slag. Men väldigt ofta dyker problemet med att hunden är svår att ha tillsammans med andra hundar, upp.

Antingen är hunden aggressiv, gör utfall, skäller, morrar vid blotta åsynen av andra hundar. Eller så är det precis tvärtom.

Naturligtvis frågar sig hundägaren; vad gör jag för fel ? !

Social träning..

Man måste alltid komma ihåg att hunden redan då den är valp måste göras världsvan.

Den måste helt enkelt tränas socialt från början. Få träffa andra hundar, äldre och i samma ålder, stora som små. Den måste få följa med sina ägare till skiftande miljöer och platser. Den ska aldrig få "slippa undan" saker som den kan verka tycka illa om. Valpen måste redan från det den är liten konförteras med sådant som kommer att hända och som finns i omgivningen redan från början.

Hur många hundägare är det inte som måste gå till veterinären för att få hundens klor klippta ? ! Hunden vill inte låta ägarna klippa klorna.

Ledarskap..

Det största misstaget de allra flesta hundägare gör är att de brister i sitt ledarskap för hunden.

Trots att det skrivit så många gånger förut så förtjänas det att upprepas igen och igen..

Hunden är från begynnelsen ett flockdjur och bland annat därför fungerar den så bra tillsammans med oss människor. Den är anpassningsbar, följsam och visar respekt för den som förtjänar det. I varje flock ska och bör det finnas en naturlig ledare.. Ledaren ska vara den som tar alla initiativ, talar om vad som är tillåtet och inte. Som försvarar och tar hand om de övriga i flocken.

Mänsklig flock...

Våra hundar, ser oss, hundägaren och familjen, som sin flock. Därför vill hunden att vi ska ta hand om ledarskapet.

Väldigt, väldigt få hundar är födda som ledare. De föds ju och växer upp, in i , flocken på ett naturligt sätt. Det är väldigt få förunnade att få bli överhuvud i en flock. Innan hunden kommer dit innebär det också att den måste visa sina flockkamrater ett stort mod, den ska vara snäppet snabbare alla de övriga och den ska naturligt kunna ta ledningen i jakten. Hela flocken är beroende av att ha en duktig och bra flockledare.

Får hunden och än värre valpen, ingen naturlig ledare som talar om, visar och tar hand om den på ett bra sätt, ja då känner den sig tvungen att ta på sig ansvaret för resten av sin familj (flock). Det innebär bland annat att hunden ska vakta och skydda de övriga flockmedlemmarna mot bland annat andra hundar och andra människor som inte hör till flocken. Den tvingas ta på sig ett ansvar som den varken vill eller kan klara av. Det blir hunden/valpen väldigt osäker av.

Osäkra hundar –vaktiga

Just därför har vi en massa osäkra hundar som tvingats till att bli överdrivet vaktiga och därför gör utfall skäller morrar och bär sig allmänt illa åt.

Vill man ha en trygg och säker hund som inte behöver spela "hjälte" för någon ja då ska man ta hand om ledarskapet. Det innebär inte att man ska ställa hårda krav, skrika och slå eller kuva sin hund. Det är snarare så att det förtjänar man och innebär att hunden har ett stort förtroende för sin ägare och därför litar på den som flockledare.

Har man nu hamnat i det läget då hunden "tvingats" ta på sig ledarskapet så behöver man inte ge upp och tro att det är för sent att göra något åt.

Nästa vecka ska jag fortsätta skriva om några få saker som man kan "ändra " på och som gör att man i hundens ögon stiger i graderna.

HUNDSPALTEN

Att ha en hund som ser sig själv som ledare för flocken eller familjen kan vara jobbigt. Inte enbart för de mänskliga individerna. Utan även för hunden själv, som troligtvis ansett att människorna i familjen är så svaga att de inte klarar av att ta hand om den.

För att ändra på förhållandena så att hunden kan få "slippa" chefskapet och bli familjehund det vill säga en i flocken utan påtvingat ansvar så kan man göra små förändringar.

Förändringar..

Små förändringar av vanor, situationer som man dagligen upplever med sin hund. Som man oftast inte tänker på som betydelsefulla. Men som för hunden har helt annan innebörd. Genom dessa små ändringar så kan man bli en bättre ledare för sin hund.

Ett vanligt och alldagligt exempel är då hunden ska få sin mat. De flesta hundar är då förväntansfulla och står och trampar medan man gör iordning maten. Ta det lugnt ! Låt inte hunden stressa er, gör iordning maten och låt hunden lära sig vänta. Oavsett om den piper, gnäller eller rent av skäller – igonera den fullständigt. Ställ ner maten och sätt hunden en bit ifrån. Se till att hunden inte kastar sig över den utan förmana den lugnt att vänta.

Om hunden försöker att ta maten utan att man gett den lov, tar man tag i nackskinet och säger ett bestämt; nej !

Efter en lämplig stund vänder man och säger med vänlig och uppmuntrande röst: varsegod. Efter att ha gjort detta några gånger brukar hunden lära sig respektera ägaren och man behöver enbart använda rösten.

Man kan fortsätta denna typ av övning med en frestande godisbit, en kär leksak som hunden har eller något annat den tycker är värd att vänta en stund på.

Av denna enkla övning lär man hunden att det är ägaren/ledaren som tar initiativet och säger till när saker och ting är tillåtet eller inte.

Likadant är det då hunden börjar vara den som bestämmer när och vart den vill gå ut. En del hundar ställer sig framför ägaren, oftast när denna är upptagen med något annat och börjar antingen stor skälla eller hässa och flåsa och på så sätt visa att "det passar mig att gå ut nu". De allra flesta hundägare är oroliga för att hunden ska kissa eller bajsas inne om de inte genast rusar upp och följer med hunden. Tänker man efter så är det väldigt sällan hunden sätter sig genast när man kommer ut. Ofta har den inte mera bråttom än att den väljer plats omsorgsfullt. Då har hunden till fullo "dresserat" ägarna att göra det hunden vill.

Prova nästa gång med att vänta en liten stund istället för att rusa upp. Säg till hunden att den får vänta – och oftast lommar den iväg. Utan att för den skull göra inne.

Alla gånger man går ut eller in genom dörren – vem är det som går först ? Visst är det väl oftast hunden eller hur. Därför att den "tränger" sig före. I en flock är det oftast flockledaren som tar ledningen och går först.

Likadant är det på promenaden. Vem är det som bestämmer takten och riktningen? ! I många fall – ja just det, hunden.

Ett bra ledarskap är inte något man tar fram enbart då man är på kurs, jagar, går spår eller i besvärliga situationer. Det finns där jämt. Särskilt i vardagslag. Små saker som kan tyckas oviktiga men som för hunden är ett tecken på en bra och trygg ledare.

Börja förändringen redan idag och se hur snabbt man får ett bra resultat !